

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobkyně: **Mgr. A. T. K.**
zastoupená JUDr. Josefem Seifertem, advokátem AK
se sídlem 500 03 Hradec Králové, Šimkova 1224

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem 500 03 Hradec Králové, Pivovarské náměstí 1245/2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2020, čj. KUKHK-3055/SKZ/2020-2,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Dne 13. 9. 2019 vydal Magistrát města Hradec Králové, odbor přestupků, rozhodnutí čj. MMHK/164696/2019/OP/Ber, kterým rozhodl tak, že R. T. je vinen, že se z nedbalosti dopustil přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, a to tím, že dne 22. 2. 2019 v době od 23:45 do 23:50 hod., v Hradci Králové, v části, po vzájemné hádce, fyzicky, před domem, napadl svoji manželku A. T. K., kdy ji chytil za vlasy, strhl k zemi a vláčel ji po šterku před domem. Následně ji napadl opět v garáži, kdy ji chytil za vlasy, strhl k zemi, uchopil za

krk a začal ji škrtit. Manželka jej kousla do palce levé ruky, na to ji opět chytil za vlasy a silou s ní hodil o dlažbu v garáži, čímž jí způsobil tržnou ránu na hlavě (frontálně vlevo), bolestivou ránu na pravé straně hlavy pod spánkem, bez sutury, pohmoždění krku, exkoriaci loktů, P dlaně, dolní části zad, gluteální oblasti vlevo, kolen a kontuzi hrudníku. V důsledku způsobeného zranění byla A. T. K. v pracovní neschopnosti od 25. 2. 2019. Manžel žalobkyně se tak dopustil přestupku proti občanskému soužití ublížením na zdraví jinému a byl mu uložen správní trest pokuty ve výši 3.000,- Kč, s odkazem na § 35 písm. b) a § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 7 odst. 4 písm. b) zákona o některých přestupcích, dále pak povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč. Poškozená byla odkázána s žádostí o náhradu způsobené majetkové škody na soud či jiný orgán veřejné moci.

2. O odvolání R. T. pak rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 14. 1. 2020, kdy prvním výrokem změnil rozhodnutí orgánu I. stupně tak, že se obviněný R. T. uznává vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití dle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, kterého se měl dopustit tím, že dne 22. 2. 2019 v době od 23:45 do 23:50 v Hradci Králové, v části, po vzájemné hádce fyzicky napadl svoji manželku A. T. K., kdy ji chytil za vlasy, strhl k zemi a vlácel před domem. Následně ji napadl v garáži, kdy ji chytil za vlasy, strhl k zemi a vlekl, při tom ji uchopil za krk. Manželka jej kousla do palce levé ruky. Uvedeným jednáním jí způsobil bolestivou ránu na pravé straně hlavy pod spánkem, bez sutury, pohmoždění krku, exkoriaci loktů, P dlaně, dolní části zad, gluteální oblasti vlevo, kolen a kontuzi hrudníku, tedy jinému z nedbalosti ublížil na zdraví. Druhým výrokem bylo ve zbytku napadené rozhodnutí potvrzeno.

II. Žalobní námítky

3. Žalobkyně předně namítala, že zúžením výroku v rozhodnutí žalovaného došlo k zcela nepřijatelnému stavu, který má přímý dopad na uplatnění nároků na majetkovou i nemajetkovou újmu a újmu na zdraví včetně trvalých následků. Nesouhlasí s tímto rozhodnutím proto, že není řádně odůvodněno, je v přímém rozporu s její výpovědí, která odpovídá z hlediska popisu mechanismu poranění obsahu spisu, zejména pak popisu vzniku poranění zhodnocenému znaleckým posudkem znalce z oboru soudního lékařství a její zdravotní dokumentaci.
4. Rozsah zúžení prvního výroku je patrný porovnáním obou textů (zde pozn. soudu – viz bod 1 a 2). Toto zúžení spatřuje žalobkyně v přímém rozporu s obsahem přestupkového spisu i v řízení zjištěnými skutečnostmi. Rozhodnutí je s ohledem na absenci odůvodnění poukazovaného pochybení nepřezkoumatelné. Dále žaloba poukazuje na to, že žalovaným uváděná „vzájemná potyčka“ a možná pravdivost výpovědi obviněného jsou v přímém rozporu s důkazy založenými v přestupkovém spise a jedná se tak o ničím nepodložené spekulace. Výpověď obviněného je v rozporu s výpovědí žalobkyně, která koresponduje s obsahem její zdravotní dokumentace a popisem skutkového děje, stejně jako s utrpenými poraněními. Při zúžení popisu skutku nevzal dále žalovaný v úvahu ani stav intoxikace obviněného alkoholem, v němž se obviněný nacházel v okamžiku konfliktu – dle protokolu PČR 1,49 promile, na rozdíl od žalobkyně – 0,76 promile. To, že žalovaný odbyl rozpory v popisu skutku tvrzením, že „oba celý večer popíjeli alkoholické nápoje“, považuje žalobkyně za nepřijatelné. Žalobkyně uvádí, že zjištěná

výše alkoholu v krvi u ní za dobu od 18:45 do asi 02:10 představuje požití dvakrát dvou dcl vína.

5. Z chování obviněného vyplývá, že se při konzumaci alkoholu neomezoval, přivodil si opilost odpovídající hladině 1,49 promile alkoholu, zjištěné dechovou zkouškou, toto je faktorem ovlivňujícím podstatně věrohodnost jeho výpovědi, negativní účinky alkoholu na vnímání a paměť jsou obecně známy. Intenzita opakovaného fyzického útoku, jeho brutalita a délka trvání vylučují plné vnímání reality. Snaha žalovaného snižovat věrohodnost výpovědi žalobkyně a dávat ji na roveň věrohodnosti obviněného hraničí s podjatostí a nerespektováním důkazní situace. Takové bezdůvodné omlouvání hrubého fyzického napadení opilým obviněným a zlehčování jeho viny považuje žalobkyně za v podstatě schvalování takového násilí a pokus přenést odpovědnost za napadení na oběť. Při popisu skutku žalovaný záměrně ignoruje, že hlídka Policie ČR byla přivolána na základě volání sousedky na tísňovou linku 158, která slyšela zoufalý křik nezletilého J., který křičel, že obviněný bije jeho matku. Spekulace žalovaného, který se snaží reprodukovat surové mnohočetné fyzické útoky obviněného na žalobkyni jako „vzájemnou potyčku“ jsou nepřípustné. Obviněný nemohl vnímat, natož pravdivě reprodukovat situaci ke které došlo vzhledem k intoxikaci alkoholem, přitom žalovaný bez důkazů přejímá jeho účelová tvrzení.
6. Žaloba dále poukazuje na to, že nebyla brána v úvahu ani skutečnost, že se nejednalo o první fyzické napadení žalobkyně obviněným, ze spisu lze zjistit, že se jednalo nejméně o třetí případ fyzického napadení, dříve zdokladováno napadení 10. 8. 2015, 1. 7. 2017. Ataky byly vždy po předchozím nadměrném požití alkoholu a vždy za přítomnosti nezletilého syna J. Žalovaný pak dle žaloby nebral v úvahu při hodnocení věci ani ponižování žalobkyně obviněným před přáteli a aktivní agresi z jeho strany, potvrzenou výpovědí svědkyně M. N. a E. F.
7. V dalším žaloba připomíná, že žalobkyně utrpěla zranění v oblasti spánku, tržnou ránu frontálně vlevo, ošetřenou třemi stehy, popsanou jak ve zdravotní dokumentaci, tak fotograficky, a to i ve znaleckém posudku, v rozporu pak popsanou žalovaným jako bolestivá rána na pravé straně hlavy pod spánkem, bez sutury. Tato tržnězhmožděná rána na hlavě vznikla nepochybně hrubým násilím vedeným na její hlavu obviněným proti tvrdé podložce, ač žalovaný stavěl na nepravdivé a zjevně účelové výpovědi tehdy silně podnapilého obviněného. Žalobkyně v tomto odkazuje na znalecký posudek a jeho popis mechanismu vzniku poranění. Ve výroku orgánu I. stupně je uvedeno bez sutury, ve zdravotnické dokumentaci je opakovaně zmíněno chirurgické sešití tržnězhmožděné rány. Žaloba navrhl zrušení rozhodnutí žalovaného, s tím, že bude potvrzen výrok I. rozhodnutí I. stupně, kde text „bez sutury“ bude doplněn textem „se suturou tržnězhmožděné rány“.

III. Vyjádření žalovaného

8. Z písemného vyjádření žalovaného ze dne 1. 6. 2020 vyplývá odkaz na jednotlivá odůvodnění rozhodnutí a spisový materiál ve věci. Odkazuje na § 68 odst. 2 správního řádu, dle něhož se ve výrokové části uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno a označení účastníků podle § 27 odst. 1, což žalovaný splnil. Správní řád neukládá správnímu orgánu povinnost specifikovat ve výrokové části rozhodnutí předmět správního řízení v určité podobě ani neukládá odvolacímu správnímu orgánu povinnost specifikovat předmět správního řízení

totožným slovním spojením, kterým jej označil správní orgán I. stupně. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 9. 2018, čj. 3 As 181/2017 pak žalovaný uvádí, že ustanovení § 68 odst. 2 správního řádu upravuje povinnost uvést ve výrokové části rozhodnutí „řešení otázky, která je předmětem řízení“.

9. Žalovaný uvedl, že má za to, že v řízení nebyly nade vší pochybnost prokázány všechny způsoby, kterými měl R. T. na žalobkyni útočit, a které jsou uvedeny v popisu skutku ve výroku rozhodnutí Magistrátu města. Proto bylo přistoupeno ke změně výroku o vině tak, že zúžený popis skutku zahrnoval jen ta jednání a následky, které byly v řízení prokázány (odkaz na str. 5 – 6 rozhodnutí). Ve zbytku odvolací orgán napadené rozhodnutí potvrdil. K znaleckému posudku MUDr. R. H. pak žalovaný konstatoval, že správní orgány na něm svá skutková zjištění nepostavily, s výjimkou části týkající se mechanismu vzniku poranění žalobkyně, neboť ze samotné lékařské zprávy oddělení urgentní medicíny FN v Hradci Králové ze dne 23. 2. 2019 bylo možné s jistotou vyvodit závěr o tom, že A. T. K. bylo jinou osobou ublíženo na zdraví v intenzitě, která naplňuje skutkovou podstatu přestupku dle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 215/2016 Sb., o některých přestupcích, neboť zde byla dostatečně specifikována poranění jí způsobená. S ohledem na to a skutečnosti shora uvedené pak neobsahoval výrok napadeného rozhodnutí výčet poranění dle znaleckého posudku.
10. Tvzení žalobkyně o tom, že odchylkou popisu vzájemného napadení či tím, že oba celý večer popíjeli alkoholické nápoje, je snižována věrohodnost výpovědi žalobkyně a přejímáno tvrzení obviněného, považuje žalovaný za liché. Konstatováním pouze žalovaný poukázal na to, že odlišný popis událostí žalobkyní a obviněným mohl být ovlivněn i touto skutečností, neboť je obecně známo, že lidé pod vlivem alkoholu hůře ovlivňují svoje chování a jednání, dochází ke zhoršení pozornosti a rovněž to, že u žen jsou účinky alkoholu pocítovány v nižších množstvích, než je tomu u mužů. Vzhledem k uvedenému vyjádření navrhl žalovaný zamítnutí žaloby.

IV. Jednání soudu

11. Jednání soudu dne 14. 6. 2021 se účastnil pouze zástupce žalobkyně, který odkázal jednak na žalobní body, dále na repliku ze dne 23. 7. 2020, v níž žalobkyně připomněla, že právě změna výroku č. I. vypustila důležité pasáže týkající se celkového rozsahu jejích poranění způsobených obviněným, popis velmi hrubého jednání při fyzickém ataku i způsobení tržné rány na hlavě. Za přestupek dle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb., je možné uložit pokutu až do výše 20.000,- Kč, obviněnému však byla uložena pokuta na spodní hranici rozpětí a nebylo mu uloženo žádné omezující opatření, takový trest však neodpovídal charakteru úrazu a jeho následkům, ani závažnému společenskému charakteru takového jednání. Žalobkyně se neodvolala, neboť byla ráda, že věc byla ukončena, netrvala ani na trestně právním řešení, neboť obviněný je jejím manželem a otcem jejich dítěte. Nechce však, aby její napadení a úraz byly bagatelizovány, vážné následky poranění byly zjištěny a doloženy magnetickou rezonancí mozku ze dne 27. 5. 2020 (ložisková postkontuzní glióza za horní hranou levé pyramidy při spodině T1 aloku). Tržnou ránu na hlavě si nemohla způsobit žalobkyně sama, byla způsobena útokem vedeným značnou silou, útočník si přes stav opilosti musel být vědom možných závažných následků.
12. Zástupce žalobkyně sdělil, že žaloba byla podána zejména z důvodu rozdílu výroku mezi oběma rozhodnutími, aniž by tato skutečnost byla řádně odůvodněna. Z toho usuzuje

žalobkyně, že se odvolací orgán řádně neseznámil s obsahem správního spisu, neboť prakticky opsal chybu, která se vyskytovala oproti obsahu správního spisu, když uvedl, že zranění bylo bez sutury, ač z lékařské zprávy jasně plyne, že zranění bylo ošetřeno se suturou a tato skutečnost je pro posouzení věci podstatně důležitá. I nadále spatřuje žalobkyně absenci řádného odůvodnění napadeného rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, tedy zejména jak žalovaný hodnotil provedené důkazy, včetně úvah, kterými byl veden. Žalobkyně s ohledem na uvedenou absenci nebyla schopna rozkrýt důvody, které k citované změně vedly, proto trvá na výše uvedeném závěrečném návrhu. Na náhradě nákladů řízení účtuje odměnu právního zastoupení, spočívající ve 4 úkonech právní služby, 4 režijních paušálech, včetně DPH a dále účtuje soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč.

13. Krajský soud konstatoval ze správního spisu, že dne 13. 3. 2019 došlo k oznámení přestupku Policí ČR Magistrátu města Hradec Králové, z něhož plyne, že R. T. dne 22. 2. 2019 po vzájemné hádce fyzicky napadl manželku A. T. K., způsobil jí poranění, která si vyžádala lékařské ošetření, oba podstoupili dechovou zkoušku, kdy u pana T. zjištěn pozitivní výsledek 1,49 promile alkoholu v dechu, u paní T. 0,76 promile alkoholu v dechu. Dne 23. 2. 2019 podala žalobkyně i její manžel Obvodnímu oddělení 3 Policie ČR v Hradci Králové vysvětlení, dále je ve spise zařazen úřední záznam ze dne 27. 2. 2019 – vysvětlení paní K. H., pana F. H., kteří vypověděli, že u manželů trávili večer se svými dětmi, odjeli kolem 22:45 hodin, byli tak přítomni pouze slovnímu špičkování manželů, nic dalšího neví. Paní M. N. a paní E. F., které uvedly, že manželé se po odjezdu první návštěvy dohadovali zejména o peníze, pan T. přinesl obálku s penězi – uvedl, že je tam milion, kolem půlnoci obě odjely vozem, žádné fyzické napadení neviděly. Ve spise se dále nacházejí úřední záznamy ze sdělení žalobkyně ze dne 3. 3. 2019 – telefonické, ze dne 12. 3. 2019 – o kvalifikaci skutku, dále z téhož dne sdělení telefonické p. T. o ztrátě jedné bankovky v hodnotě 5.000,- Kč. Součástí spisu je fotografická dokumentace jednotlivých zranění poškozené žalobkyně, dále fotografická dokumentace z bytu, kde se udál střet mezi manželi, fotografická dokumentace bankovek poškozených i nepoškozených – vše záznamy Policie ČR, obvodního oddělení 3, Hradec Králové. Ze zdravotních podkladů o ošetření poškozené je přítomna zpráva FN Hradec Králové, oddělení urgentní medicíny, OUM akutní chirurgie ze dne 23. 2. 2019, Rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti žalobkyně od 25. 2. 2019, zpráva FN Hradec Králové, oddělení urgentní medicíny, OUM akutní chirurgie ze dne 23. 2. 2019 – zpráva o ošetření otevřené rány prstu ruky R. T. Dne 29. 3. 2019 zaslal Magistrát města Hradec Králové oběma manželům sdělení o přestupku, dne 29. 4. 2019 žalobkyně předložila svůj souhlas se zahájením řízení o přestupku a zaslala Znalecký posudek MUDr. R. H., znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství ze dne 9. 4. 2019.
14. Dne 3. 5. 2019 rozhodl Magistrát města Hradec Králové o odložení věci v řízení o přestupku A. T. K., a to z důvodu nedání souhlasu postižené osoby, téhož dne bylo rozhodnuto o zahájení řízení o přestupku ve věci R. T., bylo stanoveno ústní jednání. Dne 19. 6. 2019 byl sepsán protokol o ústním jednání, dále je ve spise přítomna zpráva Neurologické ambulance o kontrolním neurologickém vyšetření poškozené ze dne 16. 5. 2019, doklad o ukončení pracovní neschopnosti poškozené dnem 12. 6. 2019.

V. Posouzení věci krajským soudem

15. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).
16. Jak plyne výše z bodu 1 a 2, odvolací správní orgán zúžil výrokem I. svého rozhodnutí ze dne 14. 1. 2020 popis skutku, jímž se manžel žalobkyně dopustil v rámci spáchaného přestupku proti občanskému soužití ublížení na zdraví jinému, což žalobkyně napadla žalobou a namítala, že vypuštěním důležitých pasáží došlo k vážnému zkreslení závažnosti napadení, jeho důsledků, a tím i k uložení neodpovídajícího potrestání pachatele a její možnosti řádného a odpovídajícího odškodnění, namítala, že tato skutečnost nebyla řádně odůvodněna.
17. Krajský soud po projednání a přezkoumání věci dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Vycházel přitom především ze všech skutečností, zaznamenaných v obsahu správního spisu. Z žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného plyne, že žalovaný se seznámil s podklady, nacházejícími se ve správním spise, souhlasil s popisem skutku a odůvodněním rozhodnutí orgánu I. stupně, a uvedl, že prvostupňový orgán s ohledem na zásadu materiální pravdy, obsaženou v § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, dostal požadavku na závěr o příčinách zranění, který je nutné postavit na jiných podkladech obsažených ve spise a důkazech provedených v řízení, než pouze na sdělení pacienta lékaři. Výjimku žalovaný shledal u informace o škrcení žalobkyně a vzniku její tržné rány na hlavě, kdy v rozhodnutí uvedl, že v řízení nebyly nade vší pochybnost prokázány všechny způsoby, kterými měl obviněný poškozenou napadnout a které jsou uvedeny v popisu skutku ve výroku rozhodnutí orgánu I. stupně.
18. Na tomto místě soud zrekapituluje výpovědi manželů ohledně možného zacházení p. T.s manželkou v inkriminovanou dobu popsání skutku. Poškozená ve svém vysvětlení dne 23. 2. 2019 sdělila, že s manželem žijí již dva roky odděleně, společný syn žije s matkou. Dne 22. 2. 2019 se domluvili s manželem, že se společně sejdou v jeho bydlišti se společnými přáteli a jejich dětmi. Takto se všichni běžně scházejí. Žalobkyně uvařila večeři, večer probíhal v poklidu, bavili se, hráli nějaké společenské hry, okolo 22. hodiny odešli manželé H. s dětmi. Po celý večer popíjeli alkohol, manžel o něco víc. Byl dost podnapilý a začal řešit finanční záležitosti, žalobkyně ho pouze poprosila, zda by mohl poslat tento měsíc peníze na syna o něco dříve. On se začal rozčilovat, vzal obálku, v níž byla dle jeho slov hotovost 1 milion Kč, hodil tuto na stůl a říkal, že kdyby držela hubu a krok, mohla by se mít lépe, říkal, že žalobkyni jde jen o peníze, toto vše probíhalo před dvěma kamarádkami. Ty se posléze zvedly a odjely pryč, manžel pokračoval s ponižováním, s tím, že žalobkyni jde jen o peníze, že je zlatokopka. Ona již z toho byla psychicky vyčerpaná, vzala peníze a vyhodila je přes garáž za branku do lesa. To manžela rozzuřilo, křičel, zda ví, kolik je tam peněz, chytil ji za vlasy, strhnul k zemi a vlácel po šterku. Vyběhl syn a začal křičet, manžel žalobkyni pustil a běžel pro peníze. Žalobkyně běžela do garáže, manžel ji doběhl a znovu ji chytil za vlasy, strhl k zemi, uchopil ji za krk a začal ji škrtit. Žalobkyně jej kousla do palce u ruky, na to ji pustil, stihla se zvednout, opět ji chytil za vlasy, vší silou s ní praštil o dlažbu v garáži, tímto jí vznikla tržná rána na pravé straně hlavy nad spánkem, rána je sešitá, dále má ránu na pravé straně ve vlasové části nad uchem, tato sešita není. Syn stále křičel, aby žalobkyni otec nechal být, manžel, když viděl, že jí teče z hlavy velké množství krve, nechal ji být, šla do koupelny, on se lekl a šel za ní a chtěl vše řešit, že pojedou do nemocnice. Žalobkyně vyběhla ven, syn běžel za ní a sednul si do auta, v tu chvíli již pobíhala před bránou

sousedka s tím, že zavolala policii. Manžel vyběhl taky ven, na zemi viděla žalobkyně tu obálku, byla z ní vypadnutá nějaká hotovost, tuto žalobkyně vzala a zakřičela, že rodina je víc než peníze a roztrhala je. Když viděla manželův výraz, sedla do auta, manžel vzal obálku i roztrhané peníze a odešel, poté již přijela policie a začala věc řešit.

19. Manžel žalobkyně též den ve svém vysvětlení situace tuto popsal tak, že se v daný večer s návštěvou navečeřeli, popíjeli alkoholické nápoje a hráli společenskou hru. Hosté následně odešli, zůstala manželka, s níž byl domluven, že u něho se synem přespí. Po odchodu hostů mu manželka začala vyčítat, že jí dává málo peněz, s čímž on nesouhlasí, protože jí platí úplně všechno, rozčílil se a vyndal hotovost, řekl jí, že peníze mají, ale že jsou na rekonstrukci domu ve Svinarech a ne na hlouposti. Ona tu obálku vzala, vzala i klíče od domu a firemní tablet a utíkala ven, běžel za ní, ona obálku s penězi zahodila přes plot do lesa. P. T. běžel obálku hledat, manželka byla v amoku, volala na syna, aby nasedl do vozidla a nasedla i ona a chtěla odjet. Protože byla podnapilá, přiběhl manžel k vozidlu, otevřel dveře a snažil se vyndat klíče ze zapalování, nechtěl, aby jela se synem v takovém stavu. Zakousla se mu do palce levé ruky, jemu se nakonec podařilo vytáhnout klíče ze zapalování, na to vyšla z vozidla a opět vzala obálku a začala znehodnocovat hotovost, roztrhla bankovky v hodnotě 65.000,- Kč. P. T. začal bankovky sbírat, ona do něj začala strkat, následně vzal syna a šel s ním domů, když přišla manželka za nimi, všiml si, že má rozraženou hlavu, myslí si, že musela někde zakopnout. On jí nic neprovedl, šel s ní do koupelny a snažil se jí ránu ošetřit. U všeho byl jejich syn, následně se dostavila hlídka PČR.
20. Z vyhotovené policejní fotodokumentace je patrné, že žalobkyně zřejmě při vzniklé potyčce utrpěla různé pohmožděny a oděrky zejména na končetinách, dále ošetřené poranění čela, popsané ve zdravotních zprávách, zmíněných shora, dále pak ve znaleckém posudku MUDr. H., na něž odkazuje ve svém zdůvodnění rozhodnutí orgánu I. stupně. Krajský soud zde k odůvodnění orgánu I. stupně i k hodnocení tohoto odůvodnění rozhodnutím orgánu odvolacího, na které odkazuje, doplňuje, že neměl větších pochybností o správnosti těchto závěrů, když p. T. sice ve své výpovědi uvedl, že manželce prakticky neublížil, nicméně nesdělil, že by byla takto pohmožděna již před jejich potyčkou a z podkladů je rovněž dostatečně patrné, že určitá zhmoždění měla jasný podklad v určitém násilném zacházení.
21. Následně se tedy krajský soud již věnoval pouze žalobní námitce o pochybení žalovaného, který zúžil popis skutku p. T. s tím, že toto není řádně odůvodněno. Krajský soud žalobní námitce po projednání a přezkoumání věci nemohl přisvědčit. K výpovědi žalobkyně o jejím škrcení žalovaný uvedl, že o uchopení žalobkyně za krk nelze vcelku pochybovat, neboť policejní fotodokumentace prokazuje slabé zmodření kůže a menší škrábance na krku, toto pohmoždění uvedeného místa pak popisuje či zmiňuje i zpráva MUDr. H., který poškozenou následně ošetřil. Za jednoznačně prokázané však žalovaný nepovažoval škrcení žalobkyně, a zde vycházel z odborné literatury, která u rdoušení popisuje oděrky a krevní podlitiny, po škrcení mají poškození polykací potíže, chraptí, vykašlávají krev. Takové příznaky zjištěny a popsány nebyly, žalovaný tak měl k žalobkyni uváděným skutečnostem za prokázané, že došlo k pohmoždění krku následkem jejího uchopení obviněným, ke kontuzi hrudníku. Toto odůvodnění soud považoval za logické, s tím, že správní orgán k němu dospěl po pečlivém prostudování všech skutečností, které mohl pokládat z podkladového materiálu za rozhodující. Ani

krajský soud neshledal z popisu a fotodokumentace poškození zdraví žalobkyně žádné jednoznačné stopy případného škrcení.

22. V dalším pak žalobkyně poukazovala na to, že žalovaný opsal poranění hlavy „bez sutury“, nicméně zašití rány je patrné z předložených fotografií i popisu poranění. K tomu krajský soud připomíná, že poranění hlavy jsou popsána dvě, a to jednak **tržná rána na hlavě (frontálně vlevo)** a **bolestivá rána na pravé straně hlavy pod spánkem, bez sutury**. Žalovaný považoval u spáchaného přestupku za prokázané způsobení poranění druhého, tedy bolestivé rány na pravé straně hlavy pod spánkem bez sutury, o poranění prvním, tedy tržné ráně, která byla následně ošetřena zašitím, usoudil, že její bezprostřední způsobení konáním p. T. není dostatečně prokázáno. K tomu uvedl ve svém odůvodnění, že napadená vypověděla, že toto zranění bylo způsobeno poté, kdy ji manžel opětovně uchopil za vlasy a vši silou s ní praštil o dlažbu v garáži, obviněný naopak vypověděl, že tohoto poranění manželky si všiml až v domě a myslel, že někde zakopla. V odvolání doplnil, že rána mohla být způsobena střepem z lucerny, kterou poškozená rozbila a že v garáži žádné krevní stopy nebyly. Na základě toho žalovaný usoudil, že vznik tohoto poranění není dostatečně zdokumentován žádným z důkazů ve spise, je otázkou, zda k němu došlo následkem jednání obviněného či zda si ho způsobila poškozená sama, když kapky krve jsou zdokumentovány pouze v domě čp. 259. Toto dále odůvodňuje spisem Policie ČR, kde v úředním záznamu nstržm. Novotný uvádí provedení fotodokumentace místa přestupku s tím, že kapky krve se nacházely v předsíni na podlaze domu čp. 259, tyto byly z jejího zranění, neboť měla krvácející zranění levého obočí. Zranění, k němuž mělo dojít v garáži, tak žalovaný nemohl považovat za zranění, u něhož bylo jednoznačně prokázáno zavinění p. T. Krajský soud pak považuje i tento závěr žalovaného za řádně a dostatečně odůvodněný. Jako svůj závěr, učiněný na základě všech výše uvedených skutečností pak ještě soud doplňuje, že pokud by měla žalobkyně tržnou ránu na hlavě, z níž, jak sama uvedla, tekla hodně krev, není pravděpodobné, že by se věnovala trhání peněz, jak sama popsala. Sama také uvedla (viz bod 18), že sedla do auta, musela by tedy pobývat v garáži a automobilu, kde ovšem žádné krevní stopy zadokumentovány nebyly. Tyto skutečnosti a žalovaným uváděné odůvodnění tedy vedly soud k závěru o tom, že žalovaný zúžil svůj žalobou napadený výrok rozhodnutí oprávněně, na základě řádné úvahy o skutečnostech, které lze z celého správního spisu považovat za prokázané jednání obviněného.
23. Jak soud výše uvedl, vzhledem ke všem okolnostem projednávané věci lze považovat odůvodnění rozhodnutí žalovaného za přehledné, vyčerpávající a dostatečné. Za stavu, kdy každý z obou účastníků popsané situace vypovídal o vývoji popisovaného děje odlišně, ani žalovanému nezbylo nic jiného, než těžit i z dalších důkazů, které však právě žalobou napadené škrcení a způsobení tržné rány na hlavě obviněným plně neprokázaly.
24. K další žalobní námitce o nízkém stupni potrestání obviněného soud připomíná, že na str. 9 – 10 rozhodnutí orgánu I. stupně se nachází odůvodnění druhu uložené sankce a její výměry, kdy správní orgán hodnotil závažnost spáchaného přestupku, k tomu si zaopatřil opis z evidence přestupků a následně hodnotil konkrétní jednání přestupce co do způsobu spáchání přestupku, co do následků jednání obviněného i okolnosti, za nichž byl přestupek spáchán. Vyjádřil se k míře zavinění pana T., k jeho pohnutce, významu jeho osoby i zda a jakým způsobem byl postižen v disciplinárním řízení, naplnil tedy požadavky, které klade na postup ukládání správních trestů ustanovení § 36 – 44 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění. Odvolací

správní orgán pak po přezkoumání věci souhlasil s kvalifikací přestupku coby jednáním ve vědomé nedbalosti, souhlasil i s odůvodněním uloženého správního trestu ve výši pokuty 3.000,- Kč, když považoval za zřejmé z dikce prvoinstančního rozhodnutí, k jakým zákonným hlediskům správní orgán přihlédl, jaký vliv mělo to které hledisko na konečnou výši trestu a z jakých konkrétních poznatků tento závěr vyplývá. Krajský soud pak po přezkoumání věci konstatuje, že se s hodnocením žalovaného popsáním v tomto bodě prakticky ztotožňuje.

25. Po provedeném přezkumném řízení soudním tedy dospěl krajský soud k závěru, že žaloba žalobkyně nebyla důvodná, tuto proto v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

VI. Náhrada nákladů řízení

26. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalovaný náhradu nákladů řízení nežádal.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 18. června 2021

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: I. S.